

Коваль Н. В.,

к. е. н., асистент кафедри менеджменту

Білоцерківський національний аграрний університет

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА

Постановка проблеми. Динаміка розвитку світової економіки, яка спостерігається останніми роками, свідчить про те, що серед основних чинників конкурентоспроможності країн визначальним є впровадження ефективних механізмів інноваційної політики. Проте протягом останніх років кількість інноваційно активних підприємств в Україні неухильно знижувалась: з 18% у 2000 р. до 12,8% у 2009 р. У 2010 р. вказаний показник становив 13,8% [1]. Слід зазначити, що серед країн Європейського Союзу мінімальні показники інноваційної активності мають Португалія (26%) і Греція (29%), проте навіть ці показники удвічі вищі, ніж в Україні. А у порівнянні з країнами-лідерами, такими як Нідерланди (62%), Австрія (67%), Німеччина (69%), Данія (71%) та Ірландія (74%), цей розрив з Україною збільшується майже у п'ять разів [2].

Перехід суб'єктів господарювання на інноваційний шлях розвитку можливий лише за умови формування та реалізації інноваційного потенціалу, як основи цього розвитку. Проте прийняття ефективних рішень щодо управління інноваційним потенціалом неможливе без достовірної і повної інформації про об'єкт, яким управляють.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Не дивлячись на значну кількість досліджень з зазначеної проблеми [5-7, 9-14, 16-19, 21], існують суттєві протиріччя з питань змісту і структури інноваційного потенціалу, що зумовлює відсутність єдиного підходу до його аналізу, оцінювання та визначення раціональних розмірів, необхідних для розробки на основі

отриманої інформації ефективного механізму управління інноваційним потенціалом підприємства. Зазначене зумовлює необхідність проведення додаткових досліджень інноваційного потенціалу підприємств як об'єкта управління, адже неможливо ефективно управляти тим, сутність чого не розкрита, або розкрита не в повній мірі.

Постановка завдання. Метою дослідження є здійснення системного аналізу підходів науковців до визначення сутності інноваційного потенціалу, уточнення визначення інноваційного потенціалу підприємства та його структури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Слід зазначити, що в економічних джерелах існують різні підходи до тлумачення поняття «інноваційний потенціал», про що свідчать дані таблиці 1, в якій представлена лише незначна кількість визначень інноваційного потенціалу, запропонована науковцями. Зокрема, інноваційний потенціал розглядається як:

- сукупність ресурсів, необхідних для здійснення інноваційної діяльності;
- сукупність активів, що використовуються в інноваційній діяльності;
- можливості підприємства, що визначають обсяги, терміни, кількість і якість його інноваційної діяльності;
- здатність підприємства проявляти інноваційну активність;
- міра готовності підприємства до здійснення інноваційної діяльності;
- складна динамічна система, що здійснює інноваційну діяльність;
- характеристика потоку нововведень;
- складова інтелектуального потенціалу;
- певна структура його складових;
- одна з трьох складових інноваційного простору.

Окремі науковці намагаються об'єднати кілька підходів, деталізувати їх, а також наголошують на цільових характеристиках інноваційного потенціалу.

Порівняльний критичний аналіз позицій, що визначають інноваційний потенціал як можливості щодо здійснення інноваційної діяльності, виявив три основні підходи, за якими інноваційний потенціал трактується як наявні,

приховані та сукупні можливості. На нашу думку слід наголосити на тому, що можливість – це здійсненність, допустимість чого-небудь за певних умов, переважно зовнішніх, тоді як потенціал характеризує чинники внутрішнього середовища, необхідні для здійснення інноваційної діяльності. Тому слід використовувати термін «здатність» (від здатний – який уміє робити щось, обдарований, має здібності), або (що є більш доречним, на нашу думку) термін «спроможність» (здатність до здійснення чого небудь, наявність умов та обставин, які допомагають чомусь, часто ці умови пов'язують з наявністю матеріальних засобів) [3]. Необхідно також зазначити, що наявність можливості зовсім не означає, що ця можливість буде використана.

Вчені-аналітики намагалися узагальнити точки зору науковців, що розглядають інноваційний потенціал як сукупність ресурсів, виділивши три умовні підходи до визначення інноваційного потенціалу:

1) ресурсний, відповідно до якого він трактується як сукупність ресурсів (фінансових, матеріально-технічних, трудових, інформаційних інших), необхідних для здійснення інноваційної діяльності;

2) результативний, що асоціює інноваційний потенціал з можливістю ресурсів підготувати і здійснювати в широких масштабах ефективні нововведення в ключових областях;

3) діагностичний, що позиціонує інноваційний потенціал як міру готовності ресурсів виконати завдання, що забезпечують досягнення поставленої мети, тобто готовність ресурсів до здійснення інноваційної діяльності [4].

Доречно зауважити, що ресурси не можуть мати можливостей, бо це не є їх внутрішньою характеристикою, зате вони мають властивості, притаманні саме їм. Ресурси, у тому числі й резерви, у організованій сукупності є носієм, який має потенціал, як властивість, яка цікавить суб'єкта оцінки, наприклад, властивість проявляти себе шляхом забезпечення прибутковості. Потенціал не існує без ресурсів (немає ресурсів – немає й потенціалу), а є невід'ємною їх

властивістю, тобто якісно відрізняється від ресурсів за сутністю, хоча без них і не існує [5, с. 7, 14, 20].

Слід також звернути увагу на те, що підприємство може накопичити значні обсяги ресурсів, проте вони матимуть низьку якість, в результаті чого їх використання недостатньо позитивно впливатиме на економічний розвиток підприємства. Можлива й протилежна ситуація: ресурси матимуть високу якість, проте їх кількості буде недостатньо для здійснення ефективної діяльності. Тому погоджуємося з думкою Г. І. Жиц, який вважає, що представлення інноваційного потенціалу соціально-економічної системи як сукупності ресурсів, що використовуються для здійснення нововведень, не зовсім коректне. При такому підході складно не тільки порівнювати параметри інноваційних процесів, що протікають в різних системах, але навіть отримати правильне уявлення про характеристики інноваційного потенціалу однієї організації [6].

Заслужують на увагу дослідження Л. Г. Міляєвої та Д. А. Білоусова, які вважають, що інноваційний потенціал в процесі свого розвитку послідовно проходить три стадії:

- 1) ресурсну, пов'язану з ревізією ресурсів, спрямовану на виявлення ступеня укомплектованості досліджуваного об'єкта ресурсами, потенційно необхідними для здійснення конкретної інноваційної діяльності;
- 2) стадію можливостей, реалізація якої «сигналізує» про потенційну придатність ресурсів, що аналізуються, до інноваційної діяльності;
- 3) стадію готовності до інноваційної діяльності.

Етапи розвитку інноваційного потенціалу відображені на рис. 1.

Діагностувати готовність персоналу до інноваційної діяльності автори пропонують шляхом розрахунку рівня інноваційної конкурентоспроможності:

$$P_{К}^{ін} = \sqrt{P_{К}^{проф} \times P_{М}^{ін}}$$

де $P_{К}^{проф}$ – рівень професійної конкурентоспроможності персоналу;

$P_m^{ін}$ – рівень мотивації до інноваційної діяльності [4].

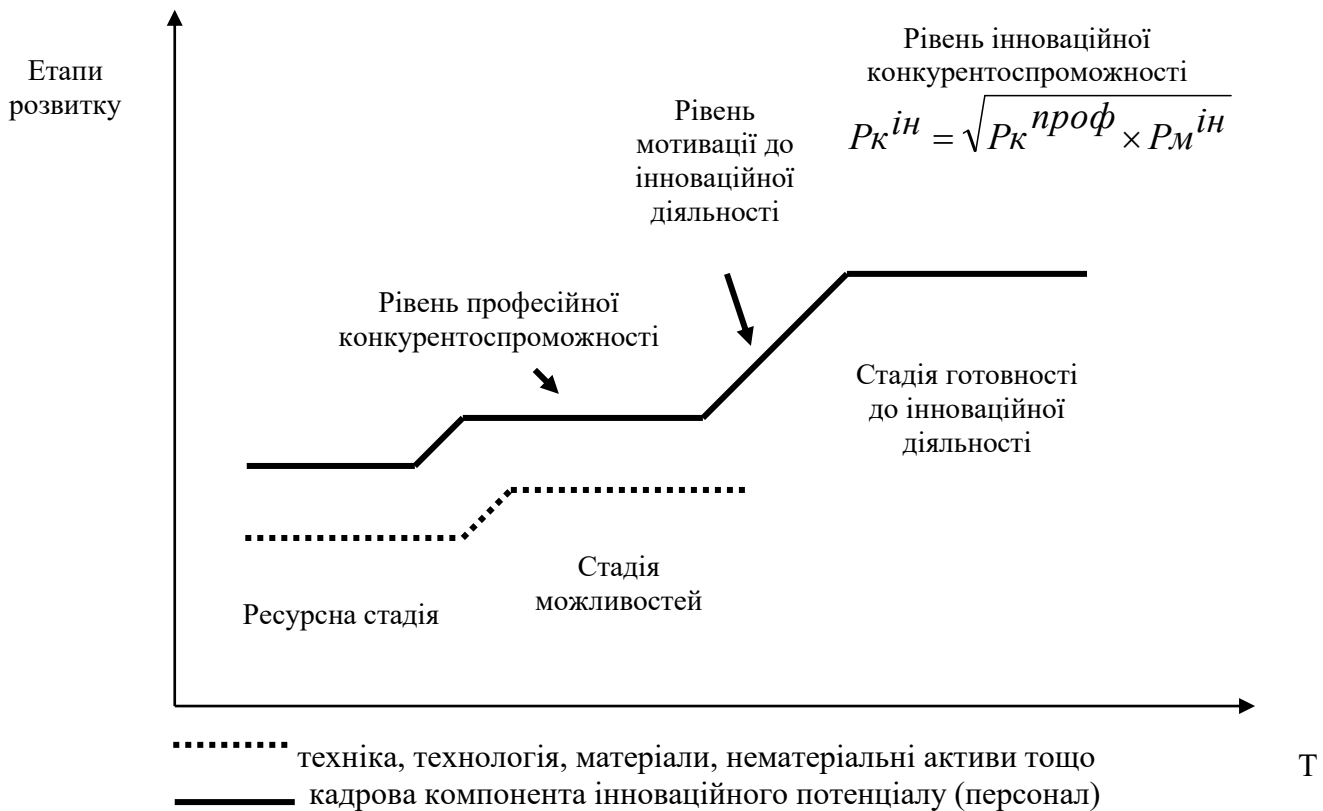

Рис.1. Етапи розвитку інноваційного потенціалу

Джерело: [4, с. 102].

Вважаємо, що інноваційний потенціал підприємства – це його внутрішня властивість, як носія штучного походження, проявлятися певним чином відносно зовнішнього середовища. Оскільки інноваційний потенціал є властивістю носія, ми не можемо напряму змінювати потенціал об'єкта, ми можемо змінити або носій, або умови зовнішнього середовища. Тому процес формування інноваційного потенціалу підприємства, як його внутрішньої властивості, починається з формування (реформування) носія шляхом змін якісної та кількісної структури носія, зокрема, комплектації його ресурсами, потенційно необхідними для здійснення конкретної інноваційної діяльності.

Важливим моментом даного дослідження, на нашу думку, є розуміння того, що інноваційний потенціал – це властивість підприємства, яка характеризує не просто його спроможність, а й бажання персоналу здійснювати інноваційну діяльність.

У зв'язку з цим не можемо погодитись з науковцями, які під інноваційним потенціалом підприємства розуміють сукупність всіх наявних матеріальних і нематеріальних активів, які використовуються підприємством для здійснення його інноваційної діяльності [7]. Адже в даному випадку не враховується ні рівень професійної підготовки персоналу, ні його бажання здійснювати інноваційну діяльність.

Таблиця 1

Варіанти трактування поняття «інноваційний потенціал»

Джерело	Визначення поняття «інноваційний потенціал»
[8]	Сукупність науково-технологічних, фінансово-економічних, виробничих, соціальних і культурно-освітніх можливостей країни (галузі, регіону, підприємства тощо), необхідних для забезпечення інноваційного розвитку економіки.
[9]	Наявні та приховані можливості залучення та використання ресурсів, спрямованих на сприйняття, впровадження нововведень, які можуть бути залучені для досягнення цілей економічних суб'єктів.
[10]	Здатність системи до змін, покращення, прогресу, розвитку через інноваційно-інвестиційну діяльність.
[4]	Сукупність ресурсів , що забезпечують потенційну готовність підприємства до інноваційної діяльності.
[7]	Інтегрована сукупність всіх наявних матеріальних і нематеріальних активів , які використовуються підприємством для здійснення його інноваційної діяльності і забезпечують досягнення конкурентних переваг шляхом розробки і впровадження інновацій.
[11]	Складна система , що включає ринковий, інтелектуальний, кадровий, технологічний, інформаційний, науково-дослідний та інтерфейсний потенціали.
[12]	Разом з інформаційним потенціалом є складовими частинами інтелектуального потенціалу підприємства, які регулюють виробничі процеси, сприяють підвищенню продуктивності живої праці, ефективності використання предметів праці і енергетичних ресурсів, допомагають підняти рівень і ефективність технологій.
[13]	Інноваційний потенціал – одна з трьох складових інноваційного простору , яка включає в себе особисті й ділові якості керівників, професійну й економічну підготовку, професійні досягнення (авторські посвідчення, винаходи тощо), матеріально-технічне й фінансове забезпечення.
[14]	Комплексна категорія, яка характеризує частоту і ефективність впровадження на підприємстві інновацій, їх розробку, готовність персоналу до змін.

Необхідно наголосити на тому, що основна характеристика потенціалу – здатність проявляти себе відносно зовнішнього середовища, у тому числі – забезпечити досягнення мети. Оскільки узагальнюючим критерієм оцінки кінцевого результату діяльності підприємства в ринковій економіці є прибуток, можна надати наступне визначення поняття інноваційного потенціалу:

інноваційний потенціал підприємства – це його спроможність як носія штучного походження забезпечити очікувану суб'єктом оцінки норму прибутку шляхом впровадження інновацій в різноманітні сфери діяльності (виробничу, управлінську, фінансову, маркетингову тощо) в існуючій системі зовнішніх обмежень. Слід підкреслити, що високий рівень реалізації інноваційного потенціалу підприємства – засіб досягнення прибутку інтенсивним, а не екстенсивним шляхом.

Одним з найважливіших аспектів дослідження інноваційного потенціалу є визначення його структури, адже сутність будь-якого об'єкта дослідження достатньо повно розкривається шляхом вивчення його структури. У зв'язку з існуванням протиріч в тлумаченні змісту інноваційного потенціалу, спостерігаються різні підходи до визначення його структури, висвітлені в таблиці 2.

Таблиця 2

Підходи до визначення структури інноваційного потенціалу

Джерело	Складові інноваційного потенціалу
[15]	Знання, накопичені у формі людських ресурсів, процедур, прийомів, повсякденної практики та ін. властивостей фірми.
[10]	Ресурсна (матеріально-технічні, інформаційні, фінансові, людські та інші ресурси), внутрішня (сприяє залученню ресурсів для створення і поширення інновацій: ресурси державної підтримки та інфраструктурні ресурси), результативна (відображає зростання ефективності функціонування економічної системи через новий продукт, отриманий в ході реалізації інноваційного процесу).
[16]	1) Інноваційний потенціал матеріальних ресурсів (основних засобів та оборотних активів інноваційної діяльності); 2) інтелектуальний потенціал: нематеріальні активи; маркетингові ресурси; управлінсько-інфраструктурні ресурси; трудові ресурси.
[17]	Ресурсні складові: інтелектуальна; матеріальна; фінансова; кадрова; інфраструктурна; додаткові джерела.
[18]	Інтелектуальна, кадрова, технологічна, інформаційна, науково-дослідна, фінансова, організаційно-управлінська.
[19]	Інновативність або інноваційна сприйнятливість (відображає здатність підприємства реалізовувати і застосовувати інновації); науковий потенціал (відображає можливість розробки новацій для власних потреб підприємства); ринковий потенціал (відображає зв'язок з ринком, попит (затребуваність) на новацію на ринку).
[20]	Фрагменти інноваційного потенціалу: - функціональний (науково-технічний, виробничий, маркетинговий); - ресурсний (матеріально-технічний, фінансовий, людський, інформаційний, технологічний, організаційно-структурний);

	<ul style="list-style-type: none"> - системний (місія, цінності, досвід, організаційна культура, компетентність керівництва); - проектно-організаційний (наявність організаційних структур, концентрація досліджень і розробок в межах програм і проектів).
[21]	<p>Підсистеми інноваційного потенціалу та їх елементи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - інноваційні ресурси (техніко-технологічні, інформаційні, інтелектуальні, фінансово-економічні, кадрові, маркетингові); - інноваційні мережі (взаємодія з ринком, з місцевими та державними органами влади, партнерами по бізнесу, навчальними закладами та науковими установами); - результативність використання інноваційного потенціалу (наявність та рівень новизни інновацій, фінансові показники від впровадження інновацій).

Аналіз наведених підходів до структури інноваційного потенціалу засвідчує, що більшість авторів розглядають інноваційний потенціал як сукупність ресурсів, тому, розкриваючи питання структури інноваційного потенціалу, перераховують ресурси, необхідні для здійснення інноваційної діяльності.

Визначаючи інноваційний потенціал як внутрішню характеристику носія (підприємства), та стверджуючи, що він не існує окремо від носія, погоджуємось з Б. Є. Бачевським, І. В. Заблодською та О. О. Решетняк, які запропонували схему, що відображає внутрішню структуру будь-якого виду потенціалу, в тому числі інноваційного. Дана схема (рис. 2) дозволяє показати структуру об'єкта оцінки, структуру потенціалу і його взаємозв'язок з носієм.

Структурні складові об'єкта, як сукупність носія та його потенціалу						
Носій потенціалу та його елементи				Потенціал об'єкта		
				Існуючий потенціал		Потенціал розвитку
				Реалізований потенціал	Нереалізований потенціал	
резерв	надлишок					
1	2	...	<i>i</i>			

Рис. 2. Структура об'єкта як сукупності носія та його потенціалу

Джерело: [5, с. 27].

Існуючий інноваційний потенціал підприємства розглядаємо як спроможність підприємства як носія штучного походження забезпечити очікувану суб'єктом оцінки норму прибутку шляхом впровадження інновацій в різноманітні сфери діяльності в існуючій системі зовнішніх обмежень без

цілеспрямованих змін у структурі та масштабах такого носія.

Частіше за все існуючий потенціал використовується не повністю. Причиною може бути нестача якогось часткового елемента – обладнання, кадрів, сировини, енергії тощо.

Реалізований інноваційний потенціал підприємства – частка або увесь існуючий його інноваційний потенціал, що вже використовується на момент оцінки. Нереалізований – не використовується на момент оцінки за внутрішніми або зовнішніми причинами (сезонність у сільському господарстві, коливання попиту й пропозиції, наслідок конкурентної боротьби тощо) й існування якого доцільне лише як тимчасове становище, або як резерв.

Резерв – частка нереалізованого інноваційного потенціалу підприємства, яка існує, але не використовується за рішенням власника залежно від зовнішніх та внутрішніх умов.

Надлишок нереалізованого потенціалу – частка інноваційного потенціалу підприємства, яка не може бути використана за тимчасово або постійно існуючих умов, і не є спеціально створеним резервом. Для підприємства це умови виробництва і реалізації продукції, за якими надлишок може збільшуватись до розміру існуючого інноваційного потенціалу або зменшуватись до нуля.

Потенціал розвитку – властивість носія піддаватися змінам, які забезпечать посилення існуючих, або появу нових властивостей.

Що стосується структурних складових об'єкта, то оскільки підприємство, як носій інноваційного потенціалу, є організованою сукупністю ресурсів, особливу увагу слід приділити ресурсам, необхідним для здійснення інноваційної діяльності.

На нашу думку, головними елементами носія, які необхідно аналізувати з метою формування та реалізації інноваційного потенціалу підприємства є людські, інформаційні, матеріально-технічні та фінансові ресурси.

Головною креативною силою є людські ресурси, які є найважливішим елементом носія інноваційного потенціалу. До організаційно-управлінських

ресурсів слід віднести наявність кваліфікованого інноваційного менеджменту (лідера-новатора, зацікавленого в інноваціях; крос-функціональної команди), інноваційної культури та спроможність менеджменту формувати ефективну організаційну структуру для впровадження інновацій (зокрема, наявність власного інформаційного, маркетингового відділу та підрозділів НДДКР), розвивати інноваційні комунікації й мотивувати персонал до впровадження інновацій в усі сфери діяльності підприємства. У складі трудових ресурсів особливу увагу слід звернути на персонал, що має спеціальну освіту і досвід проведення НДДКР, частку працівників інтелектуальної сфери (програмісти, дослідники, конструктори, технологи тощо) в загальній чисельності працівників, спеціалістів з маркетингу, планування і програмування прихованих потреб покупців, освітні, кваліфікаційні, професійні здібності та навички, психометричні характеристики персоналу.

Інформаційні ресурси є рушійною силою інноваційного потенціалу та забезпечують підприємство системою інформації для здійснення ефективної інноваційної діяльності. Це сукупність інформації з інновацій та інноваційної діяльності, нових технологій, систем, обладнання: науково-технічна та проектно-конструкторська документація, патенти, ліцензії, ноу-хау, корисні моделі, промислові зразки, бази знань, моделі, алгоритми, програми, проекти тощо.

Матеріально-технічні ресурси визначають техніко-технологічну базу потенціалу, яка впливатиме на масштаби та темпи інноваційної діяльності: сучасні інноваційні та інформаційні технології, комп'ютерні системи, прогресивне устаткування, матеріали, науково-дослідне та експериментальне обладнання тощо.

Фінансові ресурси (власні, позичені, залучені, в тому числі бюджетні, грантові) забезпечують умови реалізації інших елементів, характеризують фінансові можливості, які є в наявності та можуть бути використані для досягнення поставлених цілей. Особливу увагу слід приділити обсягам інвестицій в НДДКР та нематеріальні активи, частці витрат на рекламу

інноваційної продукції тощо.

Підприємство, як носій інноваційного потенціалу, є організованою сукупністю ресурсів, системою, одним з найвагоміших загальних законів якої є закон синергії. Головна складність аналізу процесів формування та реалізації інноваційного потенціалу підприємства полягає у необхідності дослідження всіх компонентів у взаємозв'язку та динаміці.

Висновки з даного дослідження. Таким чином, інноваційний потенціал підприємства – це його спроможність як носія штучного походження забезпечити очікувану суб'єктом оцінки норму прибутку шляхом впровадження інновацій в різноманітні сфери діяльності (виробничу, управлінську, фінансову, маркетингову тощо) в існуючій системі зовнішніх обмежень.

Інноваційний потенціал є внутрішньою характеристикою носія (підприємства) та не існує окремо від носія. Інноваційний потенціал підприємства поділяється на існуючий та потенціал розвитку. В свою чергу в межах існуючого потенціалу виділяємо реалізований та нереалізований (резерв, надлишок).

Оскільки підприємство, як носій інноваційного потенціалу, є організованою сукупністю ресурсів, з метою формування та реалізації інноваційного потенціалу підприємства особливу увагу слід приділити людським, інформаційним, матеріально-технічним та фінансовим ресурсам як складовим елементам носія.

Головна складність аналізу процесів формування та реалізації інноваційного потенціалу підприємства, як складної системи, згідно з законом синергії, полягає у необхідності дослідження всіх елементів носія у взаємозв'язку та динаміці.

Література

1. www.ukrstat.gov.ua
2. Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів». Постанова Верховної Ради України від 21 жовтня 2010 року N 2632-

VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2632-17

3. Новий тлумачний словник української мови у трьох томах. – К.: Аконті, 2006.

4. Миляева Л. Г. Уточнение понятия инновационный потенциал, базирующееся на методике структурированных процедур / Л. Г. Миляева, Д. А. Белоусов // Инновации. – 2008. - №12. – С. 100-102.

5. Бачевський Б. Є. Потенціал і розвиток підприємства: Навч. посіб. / Б. Є. Бачевський, І. В. Заблудська, О. О. Решетняк. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 400 с.

6. Жиц Г. И. Способности и ресурсы: продолжение рассуждений о методологии оценки инновационного потенциала социально-экономических систем различного уровня сложности / Г. И. Жиц // Инновации. – 2008. – №5. – С. 92-95.

7. Станиславик Е. В. Модель оценки инновационного потенциала промышленного предприятия / Е. В. Станиславик, А. Б. Свиная // Труды Одесского политехнического университета, вып. 1 (29), 2008. – С. 292-297.

8. Україна. Закон. Про пріоритетні напрямки інноваційної діяльності в Україні від 16.01.2003 р. №433-IV [Електронний ресурс]. - Режим доступу : www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=433-15

9. Чабан В. Г. Інноваційний потенціал підприємства та його оцінка / В. Г. Чабан // Фінанси України. – 2006. - №5. – С. 142-148.

10. Инновационный потенциал: современное состояние и перспективы развития : монография / [В. Г. Матвейкин, С. И. Дворецкий, Л. В. Минько и др.] – М. : Машиностроение-1, 2007. – 284 с.

11. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: навч. посібн. / С. М. Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2003. – 581 с.

12. Лапин Е. В. Экономический потенциал предприятия: моногр. / Е. В. Лапин. – Сумы: Университетская книга, 2002. – 310 с.

13. Захарченко А. И. Экономический механизм процесса нововведений: науч. пособ. / А. И. Захарченко; под ред. И. П. Продиуса. – Одесса: ИРЗНТиТ, 2005. – 449 с.

14. Лощина Л. В. Розвиток інноваційного потенціалу підприємства у контексті інтелектуальної складової / Л. В. Кривенко, Л. В. Лощина, В. М. Мілашенко // Економічний простір: зб. наук. праць. – Д., 2008. - №18. – С. 281-286.

15. Руководство Осло. Рекомендации по сбору и анализу данных по инновациях. Третье издание. Совместная публикация ОЭСР и Евростата. Перевод на русский язык. – М.: Центр исследований и статистики науки, 2006. – 192 с.

16. Чухрай Н. І. Формування інноваційного потенціалу промислових підприємств на засадах маркетингу і логістики: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук: спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / Н. І. Чухрай. – Львів, 2003. – 47 с.

17. Трифилова А. А. Анализ инновационного потенциала предприятия / А. А. Трифилова // Инновации. – 2003. - №6. – С. 67-72.

18. Потенциал инновационного развития предприятия: моногр. / [А. А. Епифанов, С. Н. Кузьменко, Т. А. Васильев и др.]; под ред. С. Н. Кузьменко. – Сумы: Деловые перспективы, 2005. – 255 с.

19. Шамина Л. К. Инновационный потенциал предприятия / Л. К. Шамина // Инновации. – 2007. – С. 58-60.

20. Инновационная деятельность: толковый словарь. Термины инновационного менеджмента и смежных областей (от А до Я) / [В. С. Зверев, Г. А. Унтура, В. И. Федосеев]; отв. ред. В. И. Суслов. – Новосибирск: Сиб. науч. изд-во, 2006. – 183 с.

21. Вовчок С. В. Теоретико-методичні основи формування та оцінки інноваційного потенціалу промислових підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління

підприємствами (за видами економічної діяльності)» / С. В. Вовчок. – К., 2009. – 20 с.

Коваль Н. В.

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА

Анотація. У статті здійснено системний аналіз підходів науковців до визначення сутності та структури інноваційного потенціалу, запропоновано уточнене визначення інноваційного потенціалу підприємства, його структури та елементного складу носія, що сприятиме підвищенню ефективності управління формуванням та реалізацією інноваційного потенціалу підприємства.

Ключові слова: інноваційний потенціал, носій потенціалу, структура потенціалу, ресурси, ефект синергії.

Коваль Н. В.

ИННОВАЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ ПРЕДПРИЯТИЯ: СУЩНОСТЬ И СТРУКТУРА

Аннотация. В статье осуществлен системный анализ подходов ученых к определению сущности и структуры инновационного потенциала, предложено уточненное определение инновационного потенциала предприятия, его структуры и поэлементной структуры носителя, что будет способствовать повышению эффективности управления формированием и реализацией инновационного потенциала предприятия.

Ключевые слова: инновационный потенциал, носитель потенциала, структура потенциала, ресурсы, эффект синергии.

N. Koval

INNOVATION POTENTIAL OF AN ENTERPRISE: ITS NATURE AND STRUCTURE

The paper gives a systemic analysis of scientists' approach to defining the nature and structure of innovation potential. There has been suggested the specified definition of innovation potential of an enterprise, its structure and elements structure of the bearer which would provide increase in forming and realization of an enterprise innovation potential management efficiency.

Key words: innovation potential, sender of potential, structure potential, resources, effect of synergy.